

Informatiu CNT

Publicació difusora de les idees llibertàries i anarcosindicalistes
Portaveu de la CNT de Martorell - III Època - Tirada: 4.500 exemplars

Núm. 8
desembre de 2017

REFLEXIONS LLIBERTÀRIES SOBRE EL REFERÈNDUM DEL PASSAT 1 D'OCTUBRE A MARTORELL ➡

Ha passat un temps ja des de que els ciutadans d'aquest fotut poble van ser cridats a les urnes en una anormal jornada electoral sota l'amenaça de l'Estat d'impedir-la per la força (i que es va complir en varies localitats però no aquí), amb varis milers de policies allotjats en unes llaunes de sardines flotants, on estaven "cociéndose en su jugo" violent, llançant impropèris i invectives rabioses contra els treballadors portuaris que es negaven a fel·s'hi de criats, entre els quals hi ha una activa minoria anarcosindicalista.

Aquesta situació d'amenaça repressiva dels dies abans, va provocar que gent dels moviments socials catalans, inclosos alguns llibertaris, s'afanyessin (potser guiats per la visceralitat del moment i de forma un xic irreflexiva) a defensar la convocatòria del referèndum sense fer un qüestionament profund d'aquest mecanisme de "participació".

A un article de 2011 titulat "Los referèndums: el último recurso de la opresión democrática" firmat per les "Juventudes Anarquistas de León" s'afirma que la seva finalitat es canalitzar els moviments socials per a convertir-los en un mer percentatge, així com reduir-ne la seva complexitat a una opció dicotòmica, tot legitimant el paper de les institucions capitalistes com a àrbitres i mediadores dels conflictes que es donen al si de la societat.

Això vol dir, pel cas que ens ocupa, que la classe política dirigent catalana, a través del referèndum, pugna per arrossegar a la militant classe mitjana independentista a fi d'enquadrar-la, com a boy-scouts i figurants d'una performance amb el trist paper d'sparring de la Guàrdia Civil, dins el seu projecte burgès que acabarà a la llarga per decebre'ls estrepitosament. Per altra banda, les minories polítiques que ingènualement miren "d'omplir de contingut revolucionari el procés" acaben atrapades en un "Sí" a un Estat que no pot expressar la globalitat del seus anhels emancipadors (a on ha quedat allò de "els nostres somnis no caben a les seves urnes?" Potser en el patètic consol d'un "Sí crític"?).

Però tornem a Martorell. Al final de la jornada, i després d'una catarsis patriòtica a la Plaça de la Vila, es van oferir els següents resultats de participació: 7567 vots emesos; 6.386 (84,39%) ho van estar pel "Sí" i 932 (12,32%) ho van estar pel "No". Al marge de que els percentatges que s'ofereixen són inflats i irreal, doncs es computen sobre el total de la participació i no sobre el del cens electoral, com ja hem assenyalat en motiu d'altres conteses, el què ens interessa en aquesta ocasió és la participació per punts de votació:

No els destacarem tots però allà on hi va haver més vots fou al Mercat Municipal amb 1.084, a la Llar d'Infants Les Torretes amb 880, a la Casa de Cultura de la Vila amb 774 i a l'Ajuntament (carrer del Mur) amb 642 i a on, pel contrari, n'hi va haver menys fou al Col·legi Vicente Aleixandre amb 312, a les Instal·lacions Esportives Municipals amb 388, al Centre Cultural amb 427 i a l'Institut Pompeu Fabra amb 487.

De forma bastant aproximada podríem dir, doncs, que les zones de major participació corresponen a barris com el Camí Fondo i La Vila i les de menor a Buenos Aires i Verge del Carme. A falta d'estudis socioeconòmics locals sobre el nivell de renda per barris, que mai s'han fet o no ha interessat que es fessin, aventurarem que el Camí Fondo destaca majoritàriament per ser una zona de "classe mitja assalariada" (treballadors relativament benestants amb comunitats de propietaris que inclouen, en alguns casos, pàrquings, parcs o piscines

Descarga: <https://drive.google.com/.../1qMQZyrKlogfuZnxgQc4vFA3xh.../view...>